

Podzimněovocná 2000

Že prej práce přináší ovoce.....

PODZIMNĚOVOCNÁ

29.9. – 1.10. 2000

Tak, a je tu další výprava. Hurá hurá hurá! Dle předpovědi má být krásné počasí, navigátorem je určen opět Martin a máme zajištěny noclehy v obydlích. První noc přespíme na Orlíku v ubytovně, kterou vlastní rodiče Martinova kamaráda a druhou ve srubu v Prosečnici. Nezbyvá tedy než vyrazit. Pojedeme tentokrát jenom tři. Já (Markéta), Dig a Martin. Ostatní buď nemohou, nechtějí, nebo vůbec nevědí, že něco tak úžasného, jako je Hell's Tour+, existuje.

Technická data:

Místo	Maximální rychlost	Celková kilometráž	Denní kilometráž	Denní průměrná rychlost	Teplota vzduchu
(název)	(km/h)	(km)	(km)	(km/h)	°C
Praha	0	5313	0	0	22

Vyjždíme kapku předčasně. Je 15.35. Musíme dneska dojet až do Solenic u Orlické přehrady, což je dost daleko, takže každá půlhodinka navíc se bude hodit.

Tento týden probíhalo v Praze zasedání Mezinárodního měnového fondu a Světové banky. A proto lze předpokládat, že průjezd Prahou nebude tak snadný jako jindy. Velká část Prahy je uzavřena a zbytek se pomalu probírá z války mezi policií a demonstranty.

Cestující ze speciálního vlaku s odpůrci globalizace zapálili několik ohňů na kolejišti na železničním hraničním přechodu Dolní Dvořiště.

Centrum české metropole včera připomínalo válečné bojiště.

Odpůrci MMF vyhlásili válku

PRAHA Největší pouliční válku mezi civilisty a policejními složkami od roku 1989 zahájilo včera centrum české metropole. Proti zahájení MMF a Světové banky vyrazilo již časně ráno protestovat přes 12.000 odpůrců globalizace, kteří se střetli s 11.000 policisty. Výsledkem je téměř sto zraněných lidí

a zdevastované ulice, připomínající Prahu v květnu roku 1945.

Policistům se sice podařilo odpůrce nevypustit ke Kongresovému centru, kde zasedání finančníků probíhá, přesto však museli přiznat, že aktivisté jsou ve značné přesile. Do Prahy proto záměřily policejní posí-

ly. Demonstranté v Praze stavěli hořící bariéry, vytrhávali dlažební kostky a vytloukali okna. Policie proti nim použila slzný plyn, vodní děla a rozbušky. Podle ministra vnitra Grosse byl policejní zákrok adekvátní a odpovídal situaci.

ZUZANA PITROVÁ

DALŠÍ INFORMACE NA STR. 2

Tři odpůrci globalizace rozvinuli na Nuselském mostě jeden z transparentů.

Aktivisté připoutaní k mostu

PRAHA Tři odpůrci globalizace se večer odpoledne připoutali na vnější část Nuselského mostu v Praze. Aktivisté – dva Poláci a jeden Američan – zde rozvinuli čtyři transparenty na protest proti zasedání Mezinárodního měnového fondu a Světové banky v nadolobém Kongresovém centru.

Po třech hodinách na mostě je po slápnutí policie zadržela. Zásah vzbudil nevoli a hlasité protesty ostatních aktivistů. Ti počinání policistů srovnávali se zásahy policie proti odpůrcům komunistického režimu na konci osmdesátých let. Podle Ivo Knolové z riskového oddělení pražské pol.

cie se odpůrci globalizace dopustili přinejmenším přestupku, když nedbali nápisu na mostě zakazujícího vstup do oblasti.

Tim, že překonali drátěnou zábranu a spustili se do Nuselského údolí, vystavili prý nebezpečí své životy. (ČTK, Metro)

DALEKÉ INFORMACE NA STRANĚ 2

NUSLE (pra) - Policie večer zadržela tři odpůrce globalizace, kteří předtím strávili více než tři hodiny připoutání na vnější straně Nuselského mostu v Praze.

Jesté před policejním zásahem sami odpůrci globalizace svoji akci na Nuselském mostě ukončili. Jeden z nich přelezl zábradlí a drátěný plot, který most lemují, a vrátil se zpět na most. Dva jeho zbyvajících kolegové slazili z mostu do Nusel-

ského údolí. Zde je obklopili uniformovaní policisté a oba muže zadrželi a za pomoci policistů v civilu vlekli do připravených neoznačených automobilů. Zástupci Občanských právních hlídek začali okamžitě říkovat, kam byli zadrženi odvezeni a jak je možné jim pomoci. „Zadrženi byli odvezeni na místní oddělení v Praze 4,“ uvedla mluvčí policie Iva Knolová.

Zhruba deset minut po zadržení odpůrců globaliza-

ce hasiči na žádost pracovníků Českých drah odstranili z mostu čtyři transparenty, které tam aktivisté předtím odpoledne umístili. Transparenty i zanechaná lana ohrožovaly železnici, informoval pracovník operačního a informačního centra pražských hasičů.

Po výsledku policie všechny tři odpůrce propustila na svobodu. Aktivisté se svým jedním dopustili přestupku proti veřejnému pořádku, informoval večer komunikační centrum ministerstva vnitra.

INPEG TRAVEL nabízí...

Okružní pochody Prahou a našimi speciálně školenými zahraničními lektory

ITALSKÁ TRASA - rozbijte si svůj výklad podle naší metody YA CHLASTAM! Helma, benzin a zápalky v ceně!

ŘECKÁ TRASA - byli jsme bolševiky a budem! Mimořádně vhodné pro osoby se sníženou hladinou IQ...

ŠPANĚLSKÁ TRASA - horké jižní léto v Praze. Kdo nepálí s námi, globalizuje proti nám!

Varování mluvčích INPEG:

My nic, my muzikanti!!!

Dlažba: 1,6 ks/policista. Benzin: 0,8 l/policista.

<http://trolejbusovo.misto.cz>

Tolik denní tisk

Ovšem zasedání MMF bylo oproti plánu zakončeno o jeden den dříve, demonstrace skončily, policie vyklidila pozice, tedy můžeme jet normálním výjezdem přes Nuselský most kolem Kongresového centra. Nic nás tedy, doufejme, nezdrží. Frčíme Prahou a nikde ani známka násilných střetů aktivistů s policií, které se udály v úterý. Jedeme klasickou výjezdovou trasou přes Podolí a Barrandovský Most směrem na Zbraslav.

Jede se docela dobře. Už jsme na Strakonický výpadovce a za chvíli odbočujeme na Zbraslav a na Slapy ... A jak si to tak svištím asi sto metrů za klukama, najednou se mi za zády ozvalo: „To se dělá ujíždět ze srazu o půl hodiny dříve?“ Kde se vzal, tu se vzal, za mnou jede Radek. Ani jsem se nezmohla na odpověď, předjel mě a dohnal kluky. Mrk

Tak si tak v klidu jedeme, ztrácíme Markétu, a v tom Martin praví: „Elasák za náma 100 metrů.“ „Vidím“, zní moje odpověď. Začínáme zrychlovat, aby, až nás dojede, stačilo přidat jenom málo a pověsit se za něj. Ale jak tak koukám, je to nějaký blázen. Žene se tak rychle, že ani omylem nemám na to srovnat rychlosti. Martin

vyjádřil stejnou obavu. Přestáváme zrychlovat. „To je Radek“, pronesl Martin. Cože? Co to mele? Nojo, fakt je to Radek. Zvolňujeme. Dojel nás prakticky okamžitě. A hned spustil: „Čeká vás penalizace za ulitej start! To se dělá vyjet dříve a nic neříct?!“

Dig.

Stavíme na moment u lomu ve Zbraslavi. Radek jede „nalehko“ jenom s ledvinkou a tričkem s dlouhým rukávem na nosiči. Podle jeho slov se chystá s námi jenom vyjet Štěchovický kopec a pak se vrátit domů. Pokračujeme tedy dál do Štěchovic, kde zastavujeme na krátké občerstvení

Po pivu stoupáme do Štěhovičáku.

Mrk.

Hruža. I když vlastně průsmyk Col de Allos (viz. zpráva z letošní expedice) byl horší. No jo, ale zase jsme měli fyzickou nebo jak se tomu říká. Jede se mizerně. Celej kopec je nahoru. Máme kliku, že jedeme s odlehčenou bagáží. Díky „barákovým“ noclehům jsme neměli potřebu vyvážet doupata. Zatraceně to netáhne. Naštěstí už jsme nahoře. Zastavujeme ve Slapech v hospodě na večeri. Napápli jsme se a začali uvažovat, co dál. Podle rozpisu jsme sem vůbec neměli zajet. Vzniklo to tak, že jsme potřebovali hospodu, takže jsme sjeli do Slap, kde hospoda s jistotou je. Jenže se nám zase nechce vyjíždět do prudkého kopce zpátky na trasu.

Radek navrhl cestu po jakési červené značce. Vychvaluje jí takovým způsobem, že by mu i bezvěrec uvěřil. No dobrá, budeme mu věřit i my. Takže mapu a nějak se s tím vypořádáme. Změna trasy: Štěchovice, Slapy, Buš, Čím, Chotilsko a dále dle rozpisu.

Ted' zbývá Radka přesvědčit, že jede s námi. Po chvíli výmluv na technické potíže a našem ujištění, že nic není problém, podlehl. Ted' si ale bohužel všiml, že pojedeme přes Kamýk, který je až u vody (rozuměj u Vltavy) a pak zase kousek nahoru a pak volným pádem dolů terénem po zelené turistické značce. Při pokusu o výmluvy, že mu nesvítí ..., že mu nefunguje..., že s sebou nemá... prostě neuspěl.

Setmělo se. Platíme, oblékáme se a vyrážíme. Jede se docela dobře. Pokračujeme podle rozpisu a neděje se nic mimořádného.
Dig.

Tedy až na tu Radkovu úžasnou červenou značku, která vedla nejprve strmě do kopce a pak zase z kopce; ovšem to „z kopce“ bylo terénem, kudy podle mne při jarním tání ustupoval ledovec. Moje silniční pláště jinak horského kola na tomto srázu měly dost problémy.

Mrk.

Zato moje kolo s 25mm širokými plášti s hladkým vzorkem jelo jako po cyklistickém oválu!

Rad.

To bych teda ten ovál chtěl, nebo radši nechtěl, vidět.

Dig.

Netrvalo dlouho a ocitli jsme se zase na silnici. Je tma, že by se dala krájet.

Mrk.

Tak si ukroj a pokračuj v krasojízdě!

Dig.

A no jo, vždyť už jedu. Ale musím se zmínit o tom, jak za Kamýkem Digovi spadl řetěz tak pěkně, že se mu dvakrát omotal kolem středu a tácu přičemž, nikdo z nás nechápal, jak k tomu mohlo dojít.

Martin je šťastnej při každém průjezdu vesnicí, protože se jako navigátor vždy ujistí, že jedeme dobře. Cesta docela dobře ubíhá až k místu, kde opouštíme silnici a dál se ploužíme po polních a lesních cestách.

Mrk.

Je to jednoduchý! Nabrat směr, původně plánovanou ZTZ zanechat hluboko vlevo, objet stavení v poli, ostře vlevo a polní cestou do Větrova. Tolik teorie. Směr jsme nabrali, i stavení jsme našli a zatočili. Nastalo pole s polní cestou. Nechápu, jak se může obilí udržet na kolmý stěně. O správnosti cesty pochybuji snad všichni. Jedeme dál, cesta se začíná stáčet do mapou výtýčeného směru. Zrada - turistická značka. nejdřív se obáváme, že to je ta zavržená zelená. Markéta prohlašuje, že je modrá jako pomněnky. Věřím jí to. Pohled do mapy připouští i možnost přítomnosti MTZ. Jsme-li na ní, musíme vyrazit daleva. Chvilí to jde, pak zanecháváme značku kousek stranou a kde se vzala, tu se vzala ... silnice. Co tu dělá? Inu vede. Vydáváme se po ní dolů, v bláhové naději, že vede přímo k noclehu. Nastal příjemný sešup. Větrov? Sice jsme přes něj jet chtěli, ale vzhledem k dvojitému zakufrování jsme ho měli zdaleka minout.

Rdk.

Podle mě nastala prostá kompenzace chyby chybou. *Dig.*

Mají to tu opět do kopce. Jak jinak, když jedeme k řece. Zde již opět terén souhlasí s mapou a za pár chvilék jsme u „hotelu“.

Rdk.

To je dobře! Je 0:25. Takže jsme tady, a co víc, trefili jsme se i do času. Skvělá práce, pane navirátore!

Mrk.

Technická data:

Místo	Maximální rychlost	Celková kilometráž	Denní kilometráž	Denní průměrná rychlost	Teplota vzduchu
(název)	(km/h)	(km)	(km)	(km/h)	°C
Solenice	52.0	5395	82.4	15.6	24 - 5

Ráno 30. 9. sobota

Probudili jsme se před desátou. Je krásné slunečné ráno. Radek prohlásil, že se mu zdály reklamy v němčině. Dig.

Mně se nezdálo nic. Spala jsem tvrdě, kromě jedné noční návštěvy sociálního zařízení až do rána

Radek „chycen“ kterak zaznamenává zážitky ze včerejška.

V pokojíku, uzpůsobeném jako kuchyňka, si vaříme čaj a snídáme.

Konečně už máte za sebou 8. stránku zprávy z výpravy Podzimněovocné.

Po snídani Dig opravuje přesmykač a brzdy. Rozhodně se mu nelíbilo, že mu včera neustále řetěz padal a nefunkce brzd se mu taky nezamlouvala. Martin prohlíží svoje kolo, neboť má ze včerejška podezření na prasklý drát. Jeho domněnka se potvrdila. Jde ale o drát na straně u pastorků a Martin je moc líný, aby sundával zadní kolo. Takže kolo jenom přecentrovává. Při té příležitosti taky prohlížím svoje zadní kolo, protože nechápu, proč mi to včera jelo tak blbě. No a moje tušení taky nezklamalo. Je tam. Prasklej drát. No hurá. Naštěstí je na straně, kde není přehazovačka, takže Dig ani moc nezuří při jeho výměně.

Pak se loučíme s naším hostitelem a vyrážíme směr přehrada. Stoupáme do nekonečného ko-ko-kostkovaného kopce. Nahoře si pak prohlédneme přehradu a za chvíli zase jedeme dál.

V Milešově brzdíme u hospody. Přestože máme najetých teprve 6 km, dáváme si oběd. Je totiž poledne ... Servírka je naprosto úžasná. Paní něco přes padesát, míry 160 - 160 - 160. Na mojí žádost, že chci k vepřové „jenom“ čtyři knedlíky, odvětila: „Ale tady jste v Milešově a krom toho ...“, rozhlédla se po třech chlapcích okolo mě, „to určitě někdo dojí.“

„Trávení“

Po obědě frčíme dál. V Krásné Hoře se chvíli dohadujeme, jak dál. Je možnost vyzkoušet jakousi turistickou značku, ale je to riskantní, takže nakonec vyhrál návrh jet po známé cestě. A tak po příjemném sjezdu stoupáme do Svatýho Jana a ještě kousek výš a pak zase klesáme. Cestou dolů se Dig rozhodl, že mi opraví nefunkční zadní brzdy a jak jsme se tak zadívali do zadního výpletu, přišli jsme na to, že jeden drát je opět prasklý.

Výměny se tentokrát zhostil Martin. Ovšem když narazil na to, že je nutno přecentrovat celé kolo, se slovy „To jsem si teda pěkně naběhl“ a „Že jsem se do toho vůbec cpal“, to vzdal. Dig mu

nabízel, že vymění jeho „To nejde“ za sklenici Nutelly, ale Martin nesouhlasil. Nakonec kolo stejně docentroval Dig a netrvalo mu to ani dvě minuty. Mezitím Radek kdesi natrhal a pak i přivezl pár jablek, abychom si přeci jenom užili trochu toho podzimního ovoce, když už se po něm jmenuje výprava.

Už to veze!

Pak pokračujeme ve sjezdu do Třebnice a přijíždíme do Sedlčan. Padl návrh: cukrárna a zmrzlina. Na rohu na náměstí je zrovna jedna otevřená. A mají výbornou zmrzlinu. Dig si dal raději oblíbené koňakové špičky a tak teď sedíme se zmrzlinou a špičkama před cukrárnou a mlsáme a je nám hrozně fajn. Čeká nás cesta do Neveklova.

Musím se zmínit o jedné zajímavosti. Na cestě Sedlčany - Neveklov je v rozmezí asi tří kilometrů umístěna třikrát směrová cedule NEVEKLOV 10 km. O tomto úkazu, tzv. „Neveklovské desítce“, jsem se už obšírně rozepisovala ve zprávě z jedné z jarních výprav. To bylo. Nyní jsou tam ukazatele s desetikilometrovou vzdáleností už jenom dva. Na místě, kde stávala cedule třetí, je nová, která informuje o tom, že je to do

Neveklova pouhých 8 km. Asi došlo k přeměření vzdáleností, neboť po ujetí dvou kilometrů je další cedule, tentokrát NEVEKLOV 6 km.

Hned to jede ... stejně. Za chvíli jsme na Neveklovském náměstí. Ovšem dnes porušíme tradici a nebudeme ve zdejší hospodě jíst. Jedeme totiž dobýt Neštětickou horu a jakousi rozhlednu na ní. Martin nám připravil zpestření jinak ryze cyklistického výletu. Musíme jet asi 3 km za Neveklov do Chlustínku, kde začíná žlutá značka vedoucí nahoru na horu.

Mrk

Značka je moc pěkná, vede krásně vzhůru, bohužel téměř kolmo. Tak tohle nemáme. Ani pěšky ne. Obrat a dolů mazat! A najít ZTZ, po které se má podle rozpisu pokračovat. Není to jen tak. Po chvíli hledání ji Radek objevil. Už víme, co se děje. ZTZ je v těchto místech zrušena.

Dig.

Zrušili jí nejspíš proto, že se v těchto místech rozhodli vybudovat pastviny pro dobytek. A turisté motající se mezi krávyami se asi majitelům pozemků moc nezamlouvají.

Mrk.

My zkušeni však pojedeme právě tudy. I když se před námi pokoušejí značku schovat pod vrstvu šedé barvy. V cestě pokračujeme po louce.

Dig.

Nemáme totiž jinou možnost, pokud se nechceme vracet do brutálního kopce na silnici a zpět do Neveklova. Mrk.

*Docela to jde. Na louce je vyšlapaná pěšinka, pravděpodobně se ještě používá. Jedeme poměrně svižně, když tu najednou **kurvadrát!** Ostnatej! A v cestě! A metr a půl přede mnou. Za ním pokračuje pěšina a zjevně se vine pastvinou. Brzdy!!! Podařilo se mi zastavit kousek před ním. Zkousím, jestli ten kurvadrát kouše. Je to dobré, přes rukavice nekouše. Společnými silami jsme jej nadzvedli a kola procpali pod ním. Zase jedeme. Po louce. Je neuvěřitelné, jak ty nové pláště se silničním vzorkem na trávě strašně kloužou. Až budu přezouvat, podržím se zase těch s kombinovaným vzorkem. Šeří se. Á hele další drát. Ten jsme nadzdvihli hned a podjeli. Projel Radek, projel Martin, projela Markéta, Martin sprostě zaklel a zůstal stát. Při bližším ohledání vidíme, že narazil do nějakého zezemětrčáku, který ho srazil ze sedla a vrhnul jej rozkrokem proti představci. Taky bych zle nadával. Mezitím se Radek ocitl tváří v tvář stádu skotu, který zasegistroval jeho přítomnost ve svém výběhu. Větší strach měl Radek. Ujížděl před klusajícím stádem do dolní části pastviny.*

Dig.

Psala jsem už o tom, že má červený tričko a červenou mají, zejména býci, moc rádi? Mrk.

Markétko, víš jak by to vypadalo na pastvině, kdyby se tam ocitl i jen jeden jediný bůk? Rad.

Usoudili jsme, že bude lepší pastvinu opustit. Podlešli jsme další drát a unikli zvědavým kravám. Ocitli jsme opět na louce. Po chvilce jízdy je všude kolem plot. Tak a teď kudy? Dig.

Pravděpodobně jsme v Černíkovcích. Teda zatím tam nejsme, ale vidíme je. Mrk.

V nouzi nejvyšší se za jedním z plotů objevil zemědělec. Místo toho, aby nás vyhodil, nám poradil, kudy louku opustit a jak dál. Musím co nejsilněji poděkovat majiteli nemovitosti, přes kterou jsme louku opustili, že ještě nechal otvor v plotě, a to na obou stranách pozemku. Pokračujeme po ZTZ, teď již po její nezrušené či přesunuté části. Jede se moc pěkně a to i přes to, že je tma a supíme terénem. Dig.

Jedeme pořád podél potoka. Jenom se kapánek setmělo, takže si musíme svítit. Z Chrást'an potom jedeme na Týnec. Je to

víceméně pořád z kopce nebo po rovině.

A ted' sedíme v hospodě v Týnci a večeříme. Mrk.

Vrchní je z nás úplně hotovej. Vůbec nechápe, co po něm chceme. Martin si totiž objednal palačinku se šlehačkou, ovocem a zmrzlinou a ještě navíc politou griotkou. Dig.

Po večeři nás čeká už jenom nějakých 7- 8 kilometrů k chajdě.

Celý den čekám, kdy se od nás Radek odpojí a pojedje domů, jak to včera telefonicky slíbil nebo namluvil mamince, ale ono to vypadá, že s námi pojedje dál a zůstane až do zítřka. Na můj dotaz mi odpověděl: „A zbývá mi snad něco jiného?“.

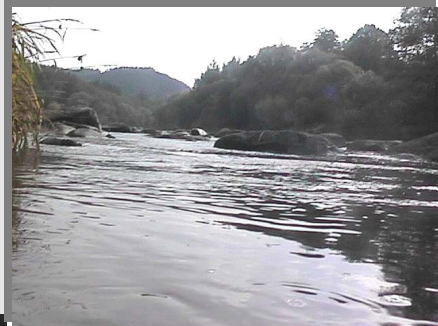
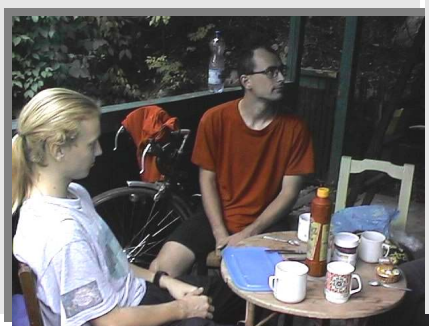
Venku už je docela zima, takže se přibližujeme a frčíme k chatě. Radek si jako včera půjčuje od Diga tepláky a bundu. Jede se moc hezky, neboť jedeme víceméně po rovině. V Prosečnici jsme za chvíli. Ted' už zbývá jenom dojet lesní cestou k chajdě. A nakonec jako lahůdku vytahat kola na verandu a najít klíče a ... jsme tady. Ubytováváme se a ... pak ještě chvíli „společensky žijeme“. Tak jsme nazvali ospalý rozhovor zvnitřka spacáčků. Tak raději dobrou ... Mrk.

Technická data:

Místo	Maximální rychlost	Celková kilometráž	Denní kilometráž	Denní průměrná rychlost	Teplota vzduchu
(název)	(km/h)	(km)	(km)	(km/h)	°C
Prosečnice	60.0	5463	68.0	14.5	24 - 11

Ráno 1. 10. neděle

Probudil jsem se první v půl desáté. Je lehce pod mrakem. Po nějaké době vylezli ostatní. Chvíli jsme poseděli na balvanech v řece a pak jsme snídali a připravovali se na odjezd

Uklízíme a jedeme domů. Nejprve musíme zpět do Krhanic a odtud stoupáme do Čakovic. Cestou jsme potkali úžasnýho pavouka. Byl to nějaký cizokrajný druh; usoudili jsme, že někomu asi uprchl z terária. Měl pruhované nohy a obrovské (asi 2,5 cm velké) světlé tělo s dvojitým křížem. Šinul si to přes silnici a když do něj Dig šťouchnul, postavil se na odpor a vypadalo to, že bude kousat. Raději jedeme dál. Pavouk už stejně došťádoval na krajnici.

V Kamenici odbočujeme z trasy. Jedeme přes Štířín do Petříkova.
Mrk.

Já chci jet do oblíbené hospody v Popovicích, ale ostatním se nechce jet do kopce tamou stoupajícího. Dig.

Ve Štíříně u zámku Dig fotí ukrutnou stavbu.

A potom jedeme do Petříkova na pivo. Jenže Petříkovská hospoda je zavřená a další je až bůhví kde. Kluci mají chuť na pivo a vypadá to, že pojedeme do Velkých Popovic i za tu cenu, že si zajedeme asi dva kilometry. A nazpátek to bude do kopce. Háááááááááááá! To nemyslíte vážně.

Bohužel myslí. Radek s Martinem už zmizeli za zatáčkou a Dig nejprve něco šteluje na svém kole a pak tam mizí taky. No já

tedy nechci vidět ten kopec, až ho budeme šlapat zpátky nahoru. Zastavili jsme před hospodou, která je přímo v objektu pivovaru. Nemáme hlad, objednáváme si jenom pivo. Jenomže mají zde v nabídce polívku česnečku a tý se nedá odolat. *Ale dá!!* Odolává jenom Dig, že prý nemá vůbec hlad. No jenže po polívce si kluci dávají další pivo a k němu by to něco chtělo. Takže se objednávali krokety. Jedna porce a k tomu čtyři vidličky. Servírka z nás má srandu, když vidí, jak jsme se na ně vrhli. Zmizely a ani se po nich nezaprášilo. Takže prosíme další, pro jistotu dvojitou porci. Jenže já začínám pociťovat hlad, tak jsem si objednala smažený sýr, poloviční porci. Když mi ho přinesli, kluci se mi na něj vrhli; nestačila jsem je odhánět. Nakonec si také, kromě Martina, dali každý svou poloviční porci smažáku. No tohle. A to jsme sem zašli jenom na pivo. A tak vzniklo jehno heslo: „Nemáš-li hlad, sedni si do hospody a čekej. Hlad se dostaví.“

Po jídle musíme pokračovat. Martin, toho času navigátor, rozhodl, že pojedeme z Popovic po žluté turistické do Radimovic a odtud dál po obvyklé návratové trase. Tak jo. Stoupáme polem a loukou, přejíždíme vlečku k pivovaru a míváme slepičárnu. Vyhřátá travnatá louka přímo vybízí k válení se.

To, co vidíte, netrvalo ani dvě minuty. Mně ovšem tato slast dopřána nebyla. Sotva jsem taky ulehla do trávy, vrhlo se na mě asi milión lechtajících rukou, že prej se jede dál. No teda! Je na světě nějaká spravedlnost? Prej jsem se měla válet, místo toho, abych je fotila.

Tak tedy jedeme dál. Za nějakou dobu jsme přijeli do Radimovic. Odtud jsme se vymotali zpět na silnici a dále následovalo příjemné klesání do Modletic a Čestlic.

O našem dalším programu se rozhodlo v hospodě ve Velkých Popovicích. Tehdy už bylo jasné, že přijedeme do Prahy zbytečně brzo. Radkův návrh navštívit a Praze – Průhonicích cukrárnu, kde prý dělají výborné borůvkové palačinky, se setkal s všeobecným nadšením. Takže jsme odbočili do Průhonic a když jsme tam přijeli, shledali jsme, že cukrárna je zavřená. No doprčic! Tak jedeme dál. Co teď? nam na palačinky, když na ně máme obrovskou chuť. Kdo že to řekl, že bychom mohli zajít na palačinky ke mně domů? Kdo to byl? Nevím proč, ale najednou to byla jasná věc; i bez mého vyjádření se k tomu. Najednou jsem byla až do konce výjezdu nejoblíbenější člen výpravy a nikdo si nic nedovolil, ze strachu, aby třeba náhodou nedošlo k tomu, že palačinky NEBUDOU.

Na Balkáně se potom domlouváme. Radek pojede domů a přiveze borůvkový džem, který snad má. My všichni se odebereme nejprve na stadión a potom ke mně. Jak se domluvilo, tak se i stalo. Radek dorazil po chvíli s mlékem a marmeládou a nechť to posuzuje někdo jiný, ale byla to taková příjemná tečka za tím naším výletem. Mrk.

Technická data:

Místo	Maximální rychlost	Celková kilometráž	Denní kilometráž	Denní průměrná rychlost	Teplota vzduchu
(název)	(km/h)	(km)	(km)	(km/h)	°C
Praha	55.5	5518	55.0	16.0	26 - 18

Celková technická data:

Pravda, toho ovoce jsme se moc nepřevedli:

Nalezené ovoce: jablka, hrušky, 4 ks švestek.

Nenalezené ovoce: třešně.

Účast: Dig, Martin, Radek, Markéta

Oficiálně přiznaná kilomet áž: 205 km

Příště: Do Grónska 27.10.-29.10. 2000

Trasa:

Praha

Zbraslav

doleva – proti
proudu

Měchenice

Davle

Štěchovice

Nové Dvory

Nová Hospoda

po 3 L

Křížov

Korkyně

Chotilsko

L

Prostřední Lhota

Morksko

Čelina

P po 3 L

Hubenov

Drevníky

Žebrák

Nečín

Obory

L po 3 P

Velká

Kamík n/Vl.

P

Zduchovice

L po ZTZ na

Solenice

Přejet přehrada

Milešov

Podmoky

Krásná Hora

po ZTZ na

Bražná

Brzina a Radov

Sv. Jan

Třebnice

Solopisky

Solopysky

Sedlčeny

Osečany

Křečovice

Vlkonice

Neveklov

(podle počasí a
nálady

ŽTZ,

*Neštětická hora-
rozhledna*

536m.n.m.

ZTZ Krusičany

Týnec n/S

Krhanice)

Netvořice

Břežany

Lešany

Krhanice

Čakovice

Kamenice

Brtnice

Světlce

Říčany

Křenice

Stadion

© Hell's Tour+ 2000
„D“ & „Ma“
Neprodejné